

Sygn. akt IV KK 108/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **S. C.**,

skazanego z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 2021 r., jako

oczywiście zasadnej - w trybie art. 535 §5 k.p.k.,

kasacji Prokuratora Generalnego,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w S.

z dnia 30 maja 2019 r., sygn. akt III K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 30 maja 2019 r., sygn. akt III K (...), Sąd Rejonowy w S. uznał oskarżonego S. C. za winnego tego, że w okresie od dnia 2 czerwca 2015 r. do dnia 30 listopada 2018 r., z wyłączeniem okresów od dnia 7 do 27 marca 2017 r., od dnia 4 do 8 stycznia 2018 r., od dnia 29 stycznia 2018 r. do dnia 29 maja 2018 r.

oraz dnia 1 października 2018 r., w S., uchylał się od ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec P. C. i K. C., określonego co do wysokości ugodą z dnia 2 czerwca 2015 r., zawartą w sprawie Sądu Rejonowego w S. o sygn. akt IV RC (...), przy czym łączna wysokość powstałych z tego tytułu zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, przez co naraził wyżej wymienionych pokrzywdzonych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym wyczerpał on znamiona występku z art. 209 § 1 i § 1a k.k. i za ten czyn na mocy art. 209 § 1a k.k. wymierzył mu karę 70 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych. Sąd rozstrzygnął również o kosztach postępowania. Orzeczenie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 13 czerwca 2019 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył go w całości na korzyść skazanego. W kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 500 § 1 i 3 k.p.k., polegające na niezasadnym wydaniu wyroku nakazowego w sytuacji, gdy na podstawie zebranych w dochodzeniu dowodów okoliczności zarzucanego oskarżonemu czynu budziły uzasadnione wątpliwości z uwagi na brak dołączenia do akt sprawy jego danych o karalności, co w konsekwencji skutkowało skazaniem go za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 2 czerwca 2015 r. do dnia 30 listopada 2018 r., z wyłączeniem okresów od dnia 7 do 27 marca 2017 r., od dnia 4 do 8 stycznia 2018 r., od dnia 29 stycznia 2018 r. do dnia 29 maja 2018 r. oraz dnia 1 października 2018 r., pomimo że za popełnienie tego samego występku na szkodę tych samych

pokrzywdzonych w okresie od dnia 2 czerwca 2015 r. do dnia 29 stycznia 2018 r. S. C. został już uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. akt III K (...). W związku z tym zarzutem skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna i jako taka zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 500 § 1 k.p.k. sąd może wydać wyrok nakazowy w wypadkach pozwalających na orzeczenie kary ograniczenia wolności lub kary grzywny, gdy w sprawie prowadzono dochodzenie i na podstawie zebranego materiału sąd uznaje, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Z kolei zgodnie z art. 500 § 3 k.p.k., sąd może wydać wyrok nakazowy, jeżeli na podstawie zebranych dowodów okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Tymczasem w badanej sprawie nie ustalono danych dotyczących karalności S. C. Pomimo wysłania do Krajowego Rejestru Karnego zapytania o jego karalność, w postępowaniu przygotowawczym nie załączono do akt sprawy odpowiedzi na to zapytanie. Tego braku nie uzupełnił również Sąd Rejonowy w S. Orzekł o odpowiedzialności S. C. pomimo braku danych o jego wcześniejszej karalności. Brak tych danych powinien skutkować skierowaniem sprawy do rozpoznania na rozprawie i wyjaśnienia wszystkich wątpliwości istotnych dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2016 r., II KK 160/16, Lex nr 2109511).

Tymczasem S. C. okres uchylania się od ciążącego na S. C. obowiązku łożenia alimentów na utrzymanie P. C. i K. C. przyjęty w zaskarżonym wyroku pokrywa się w części z okresem uchylania się od tego obowiązku przypisanym skazanemu w wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 sierpnia 2018 r., III K (...). Oznacza to, że S. C. został dwukrotnie skazany za uchylanie się od obowiązku łożenia na utrzymanie P. C. i K. C. w tym samym okresie, to jest od dnia 2 czerwca 2015 r. do dnia 29 stycznia 2018 r. z wyłączeniami wskazanymi w zaskarżonym wyroku.

Zgodzić należy się ze skarżącym, że wskazane uchybienie miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia w zakresie przypisania S.C. popełnienia przestępstwa oraz mogło mieć wpływ na wysokość wymierzonej mu kary z uwagi na różnice pomiędzy okresem błędnie przypisanym a stanowiącym rzeczywisty przedmiot przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.